

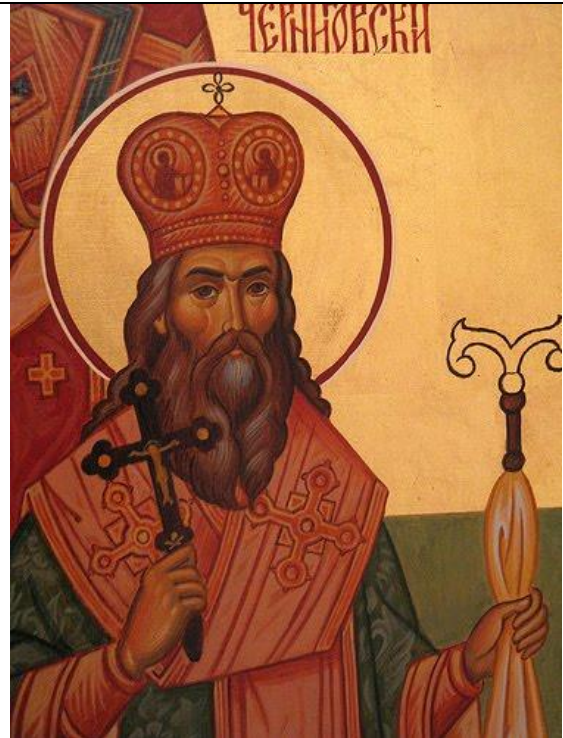
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Феодосій
(Углицький),
Архиєпископ
Чернігівський**

**St. Theodosius
(Uhlyts'kyu), Archbishop
of Chernihiv**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Овечка стада Христового, який навчає смиренністю» (Архиєпископ Лазар Баранович про Св. Феодосія).

На 18-го лютого за григоріанським календарем (це - 5-го лютого за юліанським) ми поминаємо Святителя Феодосія, Архиєпископа Чернігівського, в день його упокоєння (його день народження в Небесних Оселях).

Він мав важке служіння, тому що це була доба трагічного змагання між Християнами зі стад православного та католицького. Християни приналежні до юрисдикції Римського Папи поєднували політичні міркування зі своїм особливим поглядом щодо єдності Церкви, тобто що дійсна єдність Церкви полягає в визнанню влади Римського Престолу. Це й привело до Берестейської Унії в 1596-му р., сто років перед упокоєнням

“A sheep of the flock of Christ, teaching by humility” (Archbishop Lazar Baranovych describing St. Theodosius).

On February 18 on the Gregorian Calendar (which is February 5 on the Julian) we commemorate St. Theodosius, Archbishop of Chernihiv on the day of repose in 1696 (his birth into Heaven).

His was a most challenging ministry, as it was the time of tragic struggle between Christians of the Orthodox and Catholic folds. Political considerations were united with the particular view of Christians under the jurisdiction of the Pope of Rome who felt that authentic Christian unity could be attained only by adherence to the See of Rome. This led to the Union of Berestya in 1596, a

Святого. Хоч треба зауважити, що ця подія таки принесла й позитивні наслідки українським Християнам (як напр. особливий досвід досягнення єдності в різноманітності, як також важливі контакти з думками Заходу) праця православних Душпастирів була дуже складною. Вони ж мусіли вишукувати саме найкраще в своїй спадщині, щоб відповідати на агресивне намагання приєднувати їхні пастви до себе зі сторони Християн іншого стада.

Православні твердять, що такі є тільки одне Стадо і Один Пастир, Господь наш Ісус Христос. Це переконання втілене в нашій евхаристійній еклезіології, яка визнає, що вся Церква повністю присутня в кожній Громаді, де звершують Євхаристію під очоленням Єпископа або його представника, Священика. Єдність Церкви виявляється тим, що цей Єпископ – у сопричастю з усіма іншими Єпископами Церкви Христової.

Феодосій народився в 1630-их роках у подільській губернії Священику Микиті і дружині його Марії, зі шляхетської родини Углицьких. Він визначався гарячою та щирою любов'ю до Бога і до Його Церкви. Як переважно бувало зі синами Священиків, його теж послали учитися на Священика. У його випадку це було в Київську Братську Школу (Академію). Ректором був Лазар Баранович, якого він потім замінив, як Архієпископ Чернігівський. Були й інші світочі тоді, як між викладачами так між студентами.

Після закінчення його освіти Феодосія постригли в Ченці у славній Києво-Печерській Лаврі з іменем спів-основника її, Преп. Феодосія Києво-Печерського. Після висвяти в сан Ієромонаха він став Ігуменом давнього Свято-Михайлівського Видубицького Монастиря в Києві (в р. 1664-му). Монастир процвітав під його провідом. Ігумен Феодосій звертав особливу увагу на хоровий спів – цю ж традицію

century before the Saint's repose. Although it may be noted that the Union did ultimately bring some benefits to Ukrainian Christians (including special experience of attaining a unity in diversity as well as important contacts with the thought of the West), the work of the Orthodox Shepherds was very difficult. They were challenged to seek out the very best in their tradition to respond to aggressive proselytizing by Christians of the other fold.

The Orthodox hold that there is ultimately only one Fold and one Shepherd, our Blessed Lord Jesus. This is embodied in our Eucharistic ecclesiology which sees the Church as fully present in each community where the Eucharist is celebrated by a Bishop or his representative, the Priest. Church unity is manifest by that Bishop's being in communion with all other Bishops of the Church of Christ.

Theodosius was born in the 1630's in the Podillia province to the Priest Mykyta and his wife Maria, of the noble Uhlyts'kyi family. He distinguished himself by a fervent and sincere love of God and His Church. As was customary for the sons of priests, he was sent to be educated in the same vocation as his father. In his case this was the Kyiv Brotherhood School (Academy). Lazar Baranovych, whom he later succeeded as Archbishop of Chernihiv was rector. There were other luminaries among the instructors as well as among his fellow students.

After his education was completed, Theodosius was tonsured a Monk at the renowned Monastery (Lavra) of the Caves in Kyiv, receiving the name of its co-founder, St. Theodosius of the Kyiv Caves. After ordination to the Priesthood he eventually became Ihumen (Abbot) of the ancient St. Michael's Vydubychi Monastery in Kyiv (in 1664). It flourished under his leadership. Abbot Theodosius paid special attention to

<p>провадить Монастир і до нині.</p> <p>Аскетичні подвиги Феодосія підсилювалися потребою захищатися від закидів політичного та богословського характеру. Та він заховував свою гідність, здобуваючи дружність та похвалу від провідного мужа Церкви в Україні Архієпископа Лазаря Барановича, який дав йому таку високо похвальну оцінку: «Овечка стада Христового, який навчає смиренністю».</p> <p>Отож і не дивує те, що коли Архієпископа Лазаря назначили містоблюстителем Київської Митрополії то він обрав Св. Феодосія бути своїм намісником, як Архієпископ Чернігівський. Було це в р. 1692-му, тобто лише за 4 роки перед упокоєнням Св. Феодосія. Його служіння було короткотривале але посильне. Коли він відчув наближення свого відходу від земного служіння, то він вибрав іншого духовного світоча Івана Максимовича, якого Господь був вилікував за його заступництвом, щоб перебрав його місце як Архієпископ.</p> <p>Моці Св. Феодосія були нетлінними й чудотворними і його прославили Святим у р. 1896-му, через два століття після його упокоєння. Коли большевики захопили владу в Україні то вони в своїй боротьбі проти релігії довели до насильного захоплення його Мощей з Собору в Свято-Борисо-Глібівському Монастирі в Чернігові до музею атеїзму в Ленінграді (Санкт-Петебурзі). Тодішній Єпископ, Пахомій, мусів виконати сумну справу винесення Мощей і знімання з них Риз. Та плани безбожників були безплідними бо ж винайшли, що Моці дійсно - нетлінні а віруючі таки знаходили можливість час від часу почитувати їх навіть серед атеїстичних експонатів.</p> <p>Після упадку радянської імперії Моці Св. Феодосія повернули в Чернігів, де вони спокійно спочивають у Свято-</p>	<p>Church choral singing – a tradition that this Monastery continues to this day.</p> <p>Theodosius’ ascetic struggles were rendered the greater by accusations of a political as well as theological nature. He maintained his integrity, gaining the friendship and admiration of the prominent churchman, Archbishop Lazar Baranovych, who gave him the highly approving epithet: “A sheep of the flock of Christ, teaching by humility”.</p> <p>Thus it was no surprise that, when Archbishop Lazar was made the “locum tenens” of the Kyiv Metropolia, he chose St. Theodosius to be his successor as Archbishop of Chernihiv. This was in 1692 just four years prior to Theodosius’ repose in the Lord. His work was brief but intensive. Sensing that his departure from earthly service was approaching, the Saint chose another spiritual luminary, John Maksymovych, whom the Lord had healed by his prayers, to replace him as Archbishop.</p> <p>St. Theodosius’ relics proved to be incorruptible and miracle-working and he was canonized in 1896, two centuries after his repose. When the Bolsheviks seized power in Ukraine, their anti-religious efforts included the removal of his Relics from their resting place in the Cathedral in the Sts. Borys and Hlib Monastery in Chernihiv to a museum in Leningrad (St. Petersburg) promoting atheism. The Bishop of the time, Pachomius, had to do the sad work of removing the relics and taking off the Saints’ vestments. The atheists’ plan did not bear fruit, however, for the Relics were found to be truly incorrupt - and were so declared, and believers would sneak in and venerate them even in the midst of the anti-religious displays.</p> <p>After the fall of the Soviet empire, St. Theodosius’ relics were returned to Chernihiv where they repose peacefully in the Holy Trinity Pro-Cathedral (Sobor). He is considered to be an</p>
---	--

<p>Троїцькому Соборі. Його вважають надійним заступником для страждаючих від раку, а після Чорнобильської аварії і від захворювання від радіації. Українське Православне Духовенство завжди поминає його на Проскомідії перед Божественною Літургією та в часі посильного прохання на Утрені.</p> <p>Нехай цей смиренний Святець допомагає нам смиренно працювати з Господом у всіх завданнях та викликах нашого особистого земного служіння.</p>	<p>effective intercessor for those suffering from cancer and, after the Chornobyl' disaster, from radiation sickness. Ukrainian Orthodox clergy always commemorate him in the Proskomidia at the beginning of Divine Liturgy as well as in the great intercession in the service of Matins.</p> <p>May this humble Saint help us to humbly work with the Lord in all the tasks and challenges of our own earthly ministry.</p>
---	--

February 17, 2012